

[Adam Møller.]

sikringsarbejder, der er eller vil blive iværksat. Vandbygningsvæsenet og de øvrige sagkyndige ressourcer, som står til rådighed for ministeriet for offentlige arbejder, giver mulighed for en samlet oversigt og tillige mulighed for vurdering af de tekniske og økonomiske betingelser for de foranstaltninger, som det vil være hensigtsmæssigt at iværksætte, ligesom man løbende kan holde sig underrettet om resultatet af de videnskabelige undersøgelser af strøm- og bundforhold, som løbende finder sted.

At ministeren samtidig er miljøminister, skulle jo give en mulighed for, at de hensyn, som ikke må mangle, når det drejer sig om et så storslået naturområde som vestkysten, også får deres rimelige plads i redegørelsen. Jeg takker derfor ministeren for den udførelse redegørelse, som jeg tror vil være meget nyttig.

Jeg vil gerne sige om ministerens udtalelser om besejlingsforholdene, at jeg synes, disse udtalelser er positive, og jeg betragter dem som en understregning af, at man fra ministerens og fra statens side stadig væk vil have sin opmærksomhed henvendt på de for befolkningen og for landet meget vigtige havne, der vender ud mod Vesterhavet, ud mod Atlanterhavet, hele den vestvendte trafik, som skal foregå fra dette område. Det er jo ikke alene af betydning for fiskeriet langs vestkysten, at vi har disse havne, som i allerhøjeste grad bliver udnyttet som fiskerihavne, men der er jo også i Hanstholm og Esbjerg havne, som i og for sig har et videre kommercielt sigte, og jeg må derfor hilse med tilfredshed, at det synes, som om man stadig væk vil se positivt på at sørge for, at besejlingsforholdene her er i orden.

Kystsikringen, som måske nok er det, der kommer til at fylde mest i denne debat, er i og for sig en gammel kamp mod havet, som man har ført her i landet, og som man har ført i mange andre lande, for at hindre, at havet fravrister os noget af den jord, som hører til vores land, og som udnyttes på den ene eller den anden måde af vores befolkning.

Derfor er jo også nogle af de love, som omfatter disse forhold, af ret gammel dato; ministeren nævnte, at digeloven var fra 1874, og kystsikringsloven er jo fra 1922. Men det kan vel ikke betyde, at man derfor

absolut skal henholde sig til, hvad der har været hævd, om jeg så må sige, i meget gammel tid. Jeg lagde mærke til, at ministeren brugte i sin tale udtrykket om, at der var 100 års praksis bag ved den måde, man tog tingene på. Ja vel, men vi moderniserer jo på så mange områder, og der er vel en forskel i og for sig på forholdene for 100 år siden og forholdene i dag, en forskel, der for kystsikringens vedkommende bl. a. er begrundet i, at vi har bedre tekniske muligheder for at løse de opgaver, som kystsikringen stiller os over for.

Der er vel også forskel på den måde, at en række af de problemer, der som af ministeren selv påvist kommer f. eks. ved tangerne ud for Ringkøbing Fjord, simpelt hen fremkommer, fordi vi har udbygget nogle havne, vi har forbedret besejlingsforholdene — hvad jeg hilser med tilfredshed — men det har haft indvirkninger på kystlinjen og kystsikringen, som det så må være rimeligt at modvirke.

Vi kan vel også sige, at der er den forskel fra gamle dage og frem til i dag, at det danske samfund som helhed er blevet rigere, at det danske samfund på flere og flere områder har taget tingene op ud fra et samlet samfundshensyn, og derfor vil det være rimeligt, som jeg også forstod det ærede medlem hr. Horn mente, at man ikke på nogen måde stiller vore landsmænd ovre ved vestkysten ringere, end de før har været stillet, men tværtimod følger en naturlig udvikling i retning af, at samfundet tilgodeser også de interesser, som de kan have.

Det er selvfølgelig rigtigt — det vil jeg gerne give ministeren tilslutning til, når han siger det — at kystsikring ikke altid er mulig, ikke mulig i den forstand, at kystlinjen absolut skal fastholdes. Det er vel et spørgsmål, om det teknisk var muligt, og det er det måske ikke, men vi kan da i hvert fald roligt fastslå, at det ikke altid vil være økonomisk muligt at gøre det, og den betragtning er jeg altså enig i. Men jeg er selvfølgelig også enig i — for som ministeren fremhævede i spørgetiden for nylig, har alle partier stemt for digeloven og stemt for kystsikringsloven — at det må være sådan, som det er fastsat i disse love, at principielt er det de beskyttede ejendomme, der skal sørge for eller være med i den sikring, der sker af kysterne.